

Teuleria de Vilarubí

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament A 2700 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 68'400

Coordenades:

Latitud: 41.97182
Longitud: 2.03602
UTM Est (X): 420130
UTM Nord (Y): 4647097

Classificació

Número de fitxa 08151 - 198
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Es conserven tres dels quatre murs que formaven l'estructura.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.113.089
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 018A00017
Fitxes associades:
[Vilarubí](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 01/06/2007 - 02:00

Descripció

La teuleria de Vilarubí està situada en un punt enclotat a l'est de la masia que li dóna nom, en un marge per sota el qual passa una pista forestal a tocar del torrent Merdinyol. Es tracta d'una teuleria pràcticament quadrada (uns 3'70 per 3'30 metres) i uns 4 metres d'alçada, de la que es conserven 3 dels 4 murs principals. Probablement estava construïda amb murs de maçoneria de pedra, però la pedra no s'ha conservat quedant les parets de tàpia. El mur frontal, on es trobava la boca del forn, es conserva amb una gran alçada i amplada de mur i també es conserva el forat que permetia introduir llenya a la part inferior. Aquesta boca és d'arc rebaixat i conserva, a la part interior, un forat més petit emmarcat amb pedra treballada.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Antigament, cada masia amb una certa entitat comptava amb un forn d'obra o teuleria dins les seves terres. La funció dels forns d'obra era coure maons i teules principalment, que servien per arranjar o ampliar les edificacions ja existents, o bé per a fer-ne de noves. Les teuleries es composaven bàsicament de dues zones, a la part inferior hi havia la cambra de combustió, en la qual s'hi col·locava el combustible, i a la part superior hi ha la cambra de cocció on es col·locaven les peces a coure. Les dues cambres es comunicaven a través d'uns forats que permetien el pas de l'escalfor.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

